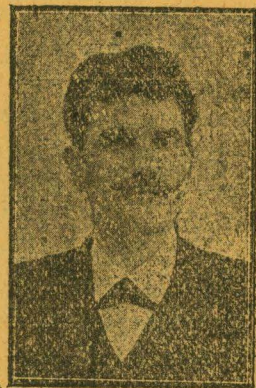

ΑΝΤΥΠΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΣΤΙΚΗ.

Υπεύθυνος Συντάκτης
Ν. Σ. ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ.

Ὅστις ἐθέλει ἐπί-
σω μου ἐλθεῖν ἀράτω
τὸν σκυρὸν αὐτοῦ καὶ
ἀκολουθεῖτω μοι.
Μάρκ. κεφ. ἡ 34-38.

Πᾶσα αἴτησις δεκτὴ ὑπὸ
ιδιαιτέρων συμφωνίαν.
Αἰτήσεις ἀπευθυντέαι:
Ἐφημ. « Ἀντύπας »
Ἀργοστολίον.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ.
Ἔτος . . Δραχ. 5.
Ἀλλοδαπῆς Φραγ. 10.
Ἐκδίδ. καθ' ἑβδομάδα.

Μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ
τῶν ἀποκτεινόντων τὸ
σῶμα, τὴν δὲ ἰδέαν
μὴ δυναμένων κτείνειν
Ματθ. κεφ. ἡ 28.

ΟΛΙΓΑ ΠΕΡΙ ΒΙΒΛΙΩΝ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑΣ.

« Πᾶν γὰρ τὸ φανερούμενον
» ὥς ἐστι. »
(Παυλ. Ἐφεσ. ε.)

Τὰ ὑλικά καὶ τὰ σχήματα τῶν βιβλίων παρὰ τοῖς
ἀρχαίοις ἦσαν διάφορα. Πίνακες μολύβδινοι ἢ χάλκινοι,
φλοιοὶ δένδρων, πλίνθοι, ξύλα καὶ τὰ τοιαῦτα ἦσαν ἐν
χρήσει πρὸς μεταφορὰν ἰδεῶν ἐγγράφων ἀπὸ γενεᾶς εἰς
γενεάν. Ἐπιγραφὰι ἐγράφοντο ἐπὶ πλίνθων ἀποσκλη-
ρουμένων, ἐν τῷ πυρί. Ἐπίσης δὲ καὶ πίνακες ἐλεφάν-
τινοι ἢ ξύλινοι ἦσαν κοινοὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις, ὅπως
δὲ καταστῶσι εὐχρηστοὶ εἰς γραφήν, ἐκαλύπτοντο ὑπὸ
λεπτοῦ στρώματος εὐπλάστου κηροῦ, ἐπ' αὐτοῦ δὲ ἐ-
χαράττοντο τὰ γράμματα, ὕστερον δὲ ἐγένετο χρῆσις
τοῦ φλοιοῦ τῶν φοινίκων καὶ τῆς λεπτῆς μεμβράνης
τῶν δένδρων, ἐξ οὗ καὶ ἡ λέξις liber, ὅπερ σημαίνει
τὸν λεπτὸν ἐσωτερικὸν φλοιὸν τῶν δένδρων, τοῦτο δὲ
ἐστὶ τὸ λεγόμενον βιβλίον (liber ἢ libro). Ἐπειδὴ δὲ οἱ
φλοιοὶ οὗτοι ἐτυλίσσοντο ἐντέχνως, ὅπως
καταστῶσιν εὐμετακόμιστοι, διὰ τοῦτο ἰκανὸς αὐτῶν
ὄγκος ἱεκαλείτο volumen, τόμος καὶ ἰταλιστὶ
volume.

Ἡ γραφὴ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἦν μικρά τις ψήκτρα
(βοθρτσα) ἢ ἀπλοὺς κάλαμος, ἢ δὲ μελάνη σκεύασμα
κομμίσας καὶ λοιπῶν τοιούτων ὑλῶν. Οἱ γραφεῖς ἢ ἀντι-
γραφεῖς (copisti) ἢ καὶ ἄλλως «Γραμματικοὶ» καλού-
μενοι (scrivani) ἔφερον τὰς μελανοθήκας μετὰ τῶν

γραφίδων ἐπὶ τὰς ὁσφύς ἢ ζώνας αὐτῶν, οἷον εἰ
σημεῖον παιδείας καὶ ἀναπτύξεως διανοητικῆς, ὡς ἔ-
πρατον τοῦτο καὶ οἱ ἐκ τοῦ ἡμετέρου ὀρθοδόξου κλήρου
ἱερεῖς ἐπαγγελλόμενοι τὸν διδάσκαλον ἐπὶ Τουρκοκρατίας.
Ἐκ δὲ τοῦ συστήματος τούτου τοῦ φέρειν τὰς μελανο-
θήκας ἐπὶ τὰς ὁσφύς αὐτῶν, ὁ κοινὸς λαὸς ἀπεκάλεσεν
αὐτοὺς καλαμαράτους, καλαμαράδας ἢ καλαμαριώτας.

«Γραμματικὴ, φιλόσοφε, διπλοκαλαμαράτε»
«Γραμματικὸν σὲ βλέπομεν τετρακαλαμαράτον.»
(Κοραῖ ἄτακτα. Πρωχοπροδρ. τόμ. α.)

Τὰ ἀρχαῖα συγγράμματα ἔφερον σχῆμα κυλίνδρου,
ἦσαν γεγραμμένα ἐν στήλαις ἐπὶ ἐνὸς καὶ μόνου μέ-
ρους τοῦ χάρτου, καὶ ἀνεγινώσκοντο τῶν μερῶν τοῦ μὲν
ἐκτυλισσομένου, τοῦ δὲ τυλισσομένου.

Τὸ πρῶτον ἐκδοθὲν σύγγραμμα μετὰ τὴν ἐφευρέσειν
τῆς τυπογραφίας (ἔτει 1450) ἦν ἡ Ἀγία Γραφή.

Δόξα καὶ τιμὴ εἰς τὸν ἐφευρέτην αὐτῆς Ἰωάννην
Γουτεμβέργιον γεννηθέντα ἐν Μαγουντία περὶ τὰς ἀρ-
χὰς τοῦ ΙΔ'. αἰῶνος, ὅτι χάριν αὐτοῦ ὁ πνευματικὸς
τῶν ἰδεῶν ὀρίζων ἐγένετο διαυγέστερος καὶ φωτεινότε-
ρος, τὸ δὲ πνεῦμα, ὡς ἄλλος φωτοδόλος ἤλιος διαχέων
ἀνὰ τὸν κόσμον σύμπαντα τὰς ζωοπαρόχους πνευματι-
κὰς αὐτοῦ ἀκτῖνας, διεσκέδασε τὸ πνευματικὸν σκότος
τῆς ἀμαθείας, εἰς ὃ ἦτο βεβυθισμένον μέγα μέρος τῆς
ἀνθρωπότητος πρὸ τῆς ἐφευρέσεως τῆς τυπογραφίας!
Καὶ ὄντως, πρὸ τῆς ἐφευρέσεως τῆς τυπογραφίας τὰ
συγγράμματα ἀντεγράφοντο διὰ χειρὸς παρὰ τῶν ἀντι-
γραφέων, οἵτινες, εἴτε ἐξ ἀμελείας, εἴτε ἐξ ἀπαιδευ-
σίας, εἴτε ἐκ δολίας προθέσεως, ἐστρέβλουν τὰ κείμενα,
γενόμενοι οὕτω δῆμιοι τῶν χειρογράφων καὶ τῶν ἐν αὐ-
τοῖς ἐννοιῶν, συνεπῶς δὲ καὶ τῶν συγγραφέων αὐτῶν
ἐπὶ ἡθικῇ καὶ πνευματικῇ βλάβῃ τῶν μεταγενεστέρων.
Οἱ τὸ ἀντιγράφειν χειρόγραφα ἔργον βιοποριστικὸν ἔχον-
τες, ἠρθίμου το κατὰ τὴν αἰῶνα, πολλὰ, τὸ σῶμα δὲ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΕΩΦΟΡΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

A1.25.Φ4.0013.41.0006

ἀδρῶς ἐπληρώνοντο οὗτοι, ὥστε τὰ συγγράμματα εἰς τοὺς πολυτάλαντους μόνον ἤρουντο νὰ ὦσι προσिता, ὁ δὲ πολὺς κόσμος διετέλει ἐν πλήρει ἀμαθείᾳ. Ἀρχαί νὰ ἀναφέρωμεν, ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ Ἡπίνος διὰ μίαν ἀντιγραφὴν τοῦ Βιργιλίου ἐδαπάνησε περὶ τὰς 80,000 φράγκων, ὁ δὲ Μέγας Κάρολος δι' ἀντιγραφὴν τοῦ Εὐαγγελίου 180,000!!

Ἐκ τούτων ἂς φαντασθῇ ἕκαστος πόσον στενὰ ἦσαν τὰ ὅρια τοῦ πνευματικοῦ βίου πρὸ τῆς ἐφευρέσεως τῆς τυπογραφίας. Ἐπειδὴ δὲ ὁ λόγος περὶ αὐτῆς, μνημονεύμεν ἐνταῦθα τοῦ Κοραῖ γράφαντος ἐν ἔτει 1831 ὅτι: «ὁ ἀποστρεφόμενος τὴν τυπογραφίαν ἢ ἐλευθεροτυπίαν, ἀποστρέφεται αὐτὴν τὴν ἀλήθειαν, ὡς τὴν ἀπεστρέφοντο οἱ Φαρισαῖοι, καὶ ἀρπάζει ἀσεβῶς ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν ἀνθρώπων, ὡς ἐκείνοι, «τὴν κλεῖδα» τῆς γνώσεως.» Κατὰ τῶν Φαρισαίων ἔλεγε καὶ ὁ Χριστὸς πρὸς τοὺς Φαρισαίους: «Οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι κλείετε τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων· ὑμεῖς γὰρ οὐκ εἰσέρχεσθε, οὐδὲ τοὺς εἰσερχομένους ἀφίετε εἰσελθεῖν.»

(Ματθ. κα! 12—22.)

Ὁ ἀποστρεφόμενος καὶ πολεμῶν τὴν ἐλευθερίαν τοῦ λόγου, πολεμεῖ αὐτὴν τὴν προσωπικὴν ἐλευθερίαν, ἥς ἐκδηλώσεις καὶ ἔκφρασεις εἶναι αὐτὸς ὁ λόγος, δι' οὗ εἰς φῶς ἔρχεται ἡ ἀλήθεια καὶ πᾶσα ἀλήθεια καταδικάζει τὸ ἄτομον εἰς τὴν ἡθικὴν καὶ πνευματικὴν ἀδράνειαν καὶ νάρκη, εἰς τὸν ἡθικὸν καὶ πνευματικὸν θάνατον, θέσμεύει τὴν ἐλευθερίαν τῆς σκέψεως, τὴν ἐλευθερίαν τῆς συνειδήσεως, καὶ ἀφαιρεῖ ἐκ τῆς κοινωνίας τὸ μόνον ἡθικὸν μέσον, δι' οὗ ἡθικῶς καὶ διανοητικῶς προάγονται ἄτομα καὶ ἔθνη — τὴν ἐλευθερίαν καὶ πεφωτισμένην συζήτησιν, ἐξ ἧς πάντοτε προέκυψε φῶς συντελέσαντες εἰς τὴν πρόδον καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἐάν αἱ ἀρχαὶ ἢ αἱ πεποιθήσεις ἀτόμου τινὸς εἰσὶν ἐσφαλμέναι ἢ πρακτικῶς ἀνεφάρμοστοι, συζητῇ τις ἐπ' αὐτῶν, δὲν ἔχει ὅμως τὸ δικαίωμα νὰ καταδικάζῃ ἢ πολεμῇ αὐτὴν ἀβαιρέτως καὶ σατραπικῶς, διότι αὐταὶ εἰσὶν ἐκ διαμέτρου ἀντίθετοι πρὸς τὰς ὑπ' αὐτοῦ πρεσβευσμένας ἀρχὰς καὶ δοξασίας.

Ἐξοχὸς οἰκονομολόγος Ἀγγλος καὶ φιλόσοφος, ὁ Ἰωάννης Στουάρτ Μίλλ εἶπε τὴν ἐξῆς ἀλήθειαν: «Ὅτι, καὶ ἂν ὁλόκληρος ἡ ἀνθρωπότης εἶχε μίαν περὶ ὥσις μὲν ὁ μόνος ἀνθρώπος ἀντίθετον, ἀδίκημα δι' ὁλόκληρον τὴν ἀνθρωπότητα θὰ ἦτο πᾶσα παρακώλυσις αὐτοῦ τοῦ νὰ ἐκφράσῃ καὶ υποστηρίξῃ τὴν γνώμην ταύτην.»

Ἐάν λοιπὸν εἰς καὶ μόνος ἄνθρωπος φρονῶν ἀντιθέτως παρ' ὅ,τι φρονεῖ ὁ κόσμος ὅλος, θεωρεῖται σεβαστὸς παρὰ τοῦ ἔντος φιλελευθέρου Ἀγγλοῦ φιλοσόφου, ἀκριβῶς διότι ἀναχωρεῖ ἀπὸ ἀρχῶν καὶ πεποιθήσεων, ἃς συνεπείᾳ μελέτης ἐμάρψωσεν ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτοῦ, ὡς ἀναλογισθῇ ἕκαστος κατὰ πόσον θὰ ὦσι σεβασταὶ αἱ αἰτιολογίαι ἀρχῶν καὶ πεποιθήσεων οὐχὶ ἐνὸς ἢ δύο, ἀλλὰ

χιλιάδων ἀτόμων, εἴτε δημοκρατικαὶ εἰσὶν αὐταί, εἴτε κοινωνιστικαί. Ἄλλως τε ὁ ἐξ ἀρχῶν ἐμπνεόμενος, ὁ ἀναχωρῶν ἐξ εὐγενῶν ἐλατηρίων, εἶναι πάντοτε σεβαστὸς εἰς τὰ ὅμματα ἐκείνων μετ' ὧν συναντᾶται κατὰ τὰ εὐγενῆ τῆς ψυχῆς ἐλατήρια, ἔστω καὶ ἂν διαφωνία τις ὑπάρχῃ ὡς πρὸς τὰς ἀρχάς. Ἐπ' αὐτῶν δύναται νὰ γίνῃ συζήτησις φιλοσοφικὴ καὶ κατὰ τὰς λογικὰς ἀρχὰς τοῦ χριστιανισμοῦ, οὐδεὶς ὅμως ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ δεσμεύσῃ τὴν ἐλευθερίαν ἀνάπτυξιν τῶν ἀρχῶν τούτων, ἀπαγορεύων τὴν ἐλευθερίαν τοῦ λόγου, ὅτι ὁ λόγος, —κατὰ Παῦλον, —οὐ δέσεται, οὐδὲ ἡ Ἰδέα δολοφονεῖται εὐκόλως, ἀφοῦ αὕτη ἤρξατο νὰ κατακτᾷ ἐδαφὸς ἐν τῇ κοινωνίᾳ. Μόνον ἡ πρὸς τὸν Θεὸν ἀσέβεια καὶ ἀπιστία καταδικαστέα καὶ πολεμητέα, καὶ αἱ κατὰ τῆς ἀληθείας τοῦ Χριστοῦ θρησκείας φιλοσοφικαὶ αἱρέσεις πολεμητέαι διὰ τῆς μαχαίρας τοῦ πνεύματος, ἥτοι τοῦ λόγου.

Ὁ σοσιαλισμὸς δὲν ὑποσκάπτει, ὡς ὁ ὕλισμὸς, ὁ θεῖσμός ἢ ὁ ἐλεύθερος τεκτονισμὸς, τὰς βάσεις τοῦ Χριστιανισμοῦ, τούναντίον κατ' ἀρχὴν συναντᾶται μετ' αὐτοῦ καὶ δύναται τις νὰ εἴπῃ, ὅτι προλαίπει τὴν ὁδὸν τοῦ χριστιανισμοῦ, ἀλλ' ἡ ὁρμὴ λύσει τοῦ κοινωνικοῦ τῆς ἰσότητος προβλήματος ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς λύσεως τοῦ ζητήματος τῆς κοινωνίας ἢ τῶν πολλῶν. Ὁ σοσιαλισμὸς ἐξυπηρετεῖ ἐν πολλοῖς τὰς ἀρχὰς τοῦ χριστιανισμοῦ. Κατὰ τοῦτο ἄρα σεβαστός. Οἱ πρεσβεύοντες τὰς ἀρχὰς τοῦ σοσιαλισμοῦ καὶ ἐξ εὐγενῶν ὠλοῦνται ἐλατηρίων κατὰ τὰς ἐνεργείας αὐτῶν, εἰσὶ σεβαστοὶ καὶ παντὸς ἐπαίνου ἄξιοι. Μόνον οἱ φαῦλα καὶ ἀγενῆ ἔχοντες ἐλατήρια μισοῦσι τὸ φῶς τῆς ἀληθείας, ὅτι ἡ ἀλήθεια πικρὰ ὅταν λαλῇται αὕτη ἀπροκαλύπτως καὶ ἄνευ προσωποληψίας. «Πᾶς γὰρ ὁ φαῦλα πρᾶσων μισεῖ τὸ φῶς» εἶπεν ὁ φωτοδότης Χριστός.

Κατὰ τὸν Μέσον αἰῶνα, ὅτε ἐπεκράτει τὸ παχυλὸν τῆς ἀμαθείας καὶ τῶν προλήψεων σκότος, ὁ τῆς Δύσεως ἀμαθὴς καὶ δεισιδαιμόνων κληρὸς, πιστὸς εἰς τὸ γράμμα, ἀλλ' ἀλλότριος ὅλως τοῦ πνεύματος καὶ τοῦ νοήματος τῶν Γραφῶν πᾶσαν ἀντίθετον εἰς τὸ γράμμα, ἀλλὰ σύμφωνον πρὸς τὸν προοδευτικὸν τῆς γνώσεως κύκλον ἐπιστημονικὴν δοξασίαν, κατεδίκασεν ἀνεξετάτως καὶ ἀβαιρέτως, ὡς ἀντιθρησκευτικὴν ἢ αἰρετικὴν, ἀπαίτων οὐχὶ μόνον νὰ περιορισθῇ ἡ ἐλευθερία τοῦ λόγου, ἀλλὰ καὶ ὁ τὴν οἰανδήποτε ἐπιστημονικὴν διατυπώσας ἀλήθειαν, νὰ ἐξαναγκάζηται νὰ ὁμολογήσῃ ἀντιθέτως πρὸς τὰς ὑπ' αὐτοῦ πρεσβευσμένας ἀρχὰς καὶ δοξασίας!!!

Προτὸν ἀνάλογον τῆς ἡθικῆς καὶ πνευματικῆς καταστάσεως, εἴ ἢν διετέλει τότε ἡ τε κοινωνία, τὸ κράτος καὶ ἡ ἐκκλησία, ἦτο καὶ ἡ ἐπινοηθεῖσα **ΛΟΓΟΚΡΙΣΙΑ**.

Πᾶς ὁ μελετῶν τὴν ἐκδοσιν συγγράμματος ὤφειλε πρότερον νὰ υποβάλλῃ τὸ χειρόγραφον αὐτοῦ εἰς τὴν ἔγκρισιν ἀστυνομικοδικαστικῆς ἀρχῆς, ἥτις κατὰ τὰς

καθὼν ἡδύνατο οὐχὶ μόνον νὰ διαγράψῃ πᾶσαν ἐξ αὐτοῦ ἰδέαν, ἣν ἤθελεν, ἐν τῇ πεφωτισμένῃ καὶ ἀλανθίστῃ αὐτῆς κρίσει, θεωρήσῃ ὡς πλημμελεῖ ἢ ἐπιβλαβὴ, ἀλλὰ καὶ τὴν τοῦ συγγράμματος ἐκτύπωσιν ἐπίσης νὰ ἀπαγορεύσῃ!

Λέγουσιν, ὅτι σήμερον ζῶμεν ὑπὸ ὅλως ἀντιθέτους κοινωνικὰς συνθήκας. Ὅτι ἕκαστος δύναται ἐλευθέρως καὶ ἀκωλύτως νὰ μεταδίδῃ τὰς σκέψεις αὐτοῦ καὶ ἰδέας, προστατευόμενος ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Συντάγματος, πλήρη τοῦ λόγου καθιερωτάτος ἐλευθερίαν, καὶ πᾶσαν λογοκρισίαν ἢ πᾶν ἕτερον προληπτικὸν τοῦ τύπου μέτρον ῥητῶς ἀπαγορεύοντος.

Ἐάν οὕτως ἔχῃ, ὡς ἔχει, ἡ ἀλήθεια, τότε πᾶσα τυχὸν προσπάθεια καὶ ἐνέργεια ἐκ μέρους ἀρχῆς τινος δικαστικῆς ἢ ἀστυνομικῆς ὅπως ματαιωθῇ ἡ ἐλευθερία τοῦ λόγου, εἴτε γραπτῶς, εἴτε προφορικῶς, ἢ ἡ μετάδοσις τῶν σκέψεων καὶ ἰδεῶν ἐκάστου, ἐνῶ θὰ ἀντετρατεύετο τοὺς θεμελιώδεις νόμους τοῦ κράτους, θὰ ἦτο σύναμα ἐν τῇ ἐποχῇ ταύτῃ τῶν φώτων καὶ τῆς διανοητικῆς προόδου καὶ εἰς ἀναχρονισμὸς, ὅστις, ἀπὸ τοῦ 20οῦ τούτου αἰῶνος θὰ ἐπανήγυν ἡμᾶς εἰς τὸν 12ον ἢ 14ον ἀπὸ Χριστοῦ αἰῶνα, ὅθλα δὴ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος τῶν φώτων καὶ τοῦ πολιτισμοῦ, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ πνευματικοῦ σκότους καὶ τοῦ βαρβαρισμοῦ!

Ἀλλὰ τοιαύτη προσπάθεια καὶ ἐνέργεια προσηρούσα πρὸς τὸν ὁρθὸν λόγον, πρὸς τὰς ἀρχὰς τοῦ χριστιανισμοῦ, πρὸς τὸν ἡθικὸν τοῦ Εὐαγγελίου νόμον, πρὸς τὰς ἀρχὰς τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἡθικῆς ἐλευθερίας, πρὸς τὸ πνεῦμα τέλος τοῦ αἰῶνος, θὰ ἦτο πάντως ἀπραγματοποίητος, συνεπῶς δὲ καὶ γελοία, ἐάν πρὸς στιγμὴν ἐστρέφετο αὕτη κατὰ τῶν φιλελευθέρων δημοσιογράφων εἴτε δημοκρατῶν, εἴτε σοσιαλιστῶν, ἐνῶ ἐξ ἄλλου ἤθελεν ἐξεγείρει καὶ τὴν κινήν ἀγανάκτησιν καὶ τὴν ἔντονον διαμαρτύρησιν ἐκ μέρους τοῦ καταπιεζομένου λαοῦ κατὰ τοῦ παναθλίου πλουτοκρατικοῦ καὶ πολιτικοῦ καθεστώτος!

Ε. Κ.

ΑΠΕΥΘΥΝΣΙΣ.

Σ. Α. Πρὸς Σὲ ἀπευθυνόμενος, ὁ εὐελπίς νεολαία, παρρημῶς σὲ πρὸς μελέτην καὶ μετάδοσιν τῶν σοσιαλιστικῶν ἰδεῶν εἰς τὰ χωρία σου, ὡς πραγματικὸς ἐρακπύστηλος χρησιμεύουσα. Σὺ, ὁ νεολαία σπουδάζουσα, σὺ εἶσαι τὸ ἄλλος τῆς γῆς, ἥτις σήμερον εἶναι νεκρά· ἐάν δὲ τὸ ἄλλος μωρανθῇ ἐντὶνι ἀλισθησεται· ἐάν θῆλῃ δὴ σεῖς οἱ ἐγγράμματοι τῶν χωρίων, οἱ φοιτηταί, οἱ μαθηταί τῶν γυμνασίων μετακλίνοντες εἰς τὰ χωρία ὑμῶν, δὲν ἐξασκήτε τὴν ἀλκτιστικὴν ὑμῶν δύναμιν ἐπὶ τῶν χωρικῶν τῶν διψόντων διὰ μαθήματα τοιαῦτα, τότε πῶς θὰ γίνῃ ὁ ἀλκτισμὸς, ἡ **ΝΟΣΤΙΜΟΤΗΣ** τοῦ κόμμου, ὅσοι καὶ ὅσοι μαθηταί, οἱ φοιτηταί καὶ μαθηταί, καὶ μὴ κοιπύετε τὸ τάλαντον ὑμῶν, ὡς ὁ πονη-

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ρὸς δούλος, ἀλλ' ἐκμεταλλεύεσθαι αὐτὸ, πρὸς πνευματικὴν καὶ ἡθικὴν καὶ ὕλικὴν βελτίωσιν τοῦ ἐργάτου καὶ, μὴ νομισθε ὡς ἀριστοκρατίαν τὴν **ΠΟΛΙΤΕΙΑ** σας εἰς τὰ χωρία ὑμῶν, ἀλλὰ τὴν συνάφειαν καὶ τὴν σχέσιν ὑμῶν μετ' ὅλων ἐκείνων, οἵτινες ὅπωςδήποτε πάσχουσιν, ὁ βίος τοῦ Ναζωραίου ἔστω ὑμῖν ὑπόδειγμα κατ' ὅλα, **ΚΗΡΟΥΝΑ** καὶ **ΣΥΜΠΑΘΕΙΑ** πρὸς τοὺς ἀμαθεῖς καὶ ἀμαρτωλοὺς. Ἰδοὺ ἡ φράσις τοῦ Ἐσταυρωμένου, Ὁνπερ δεόν νὰ μιμηθῆτε πρὸς πτωχίαν καὶ ὑμῶν αὐτῶν, καὶ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν λοιπῶν, ὃ σπριγνόντες νέοι, πρὸς ὑμᾶς ἔχουμεν ἀναθήσει· τὰς ἡμετέρας ἐλπίδας καὶ πλησιάζετε ὑμεῖς ἐμὲ καὶ ἐγὼ ὑμᾶς, ὅπως περιχλωπώμεθα ἀμοιβαίως, ἀδελφικῶς, χριστιανικῶς.

ΦΟΒΕΡΟΝ ΣΚΑΝΔΑΛΟΝ

Τῆς ἐφημερίδος οὔσης ὑπὸ τὰ πιεστήρια, **μανθάνομεν** ὅτι ἡ **Κυδέρνησις** πρόκειται νὰ μεταφέρῃ τὸ **Τηλεγραφεῖον**, ἐκ τῆς δημοσίας μεγαλοπρεποδὺς οἰκίας ὅπου πρὸ χρόνων ἔχει ἐγκατασταθῇ — συνεπῶς δὲ ἄνευ ἐξόδων ἐνοικίου — εἰς τὴν παραλιακὴν οἰκίαν Ἀννίου ὅπου τὰ διάφορα ἀτμοπλοικὰ πρακτορεῖα, ἀντὶ **350** δραχμῶν μηνιαίως. Τὴν φοβεράν ταύτην εἴδησιν τῆς δημοσίας σπατάλης, δὲν δυνάμεθα ἡδὴ νὰ σχολιάσωμεν ἐλλείψει χρόνου.

ΜΙΑ ΕΡΩΤΗΣΙΣ.

Παρακαλοῦμεν τὸν κ. Τσουκαλᾶν, εἰσαγγελέα, νὰ λύσῃ πρὸς ἡμᾶς μίαν ἀπορίαν, δηλαδή διὰ ποῖον ἐπ' αὐτοφώρῳ κακούργημα, ὃ μηδέποτε οὔτε ὡς μάστιγος ἐν Δικαστηρίῳ Νικόλαος Φανὸς παρουσιασθεῖς, ἐπροσωποκρατήθη τὴν 28 Ἀπριλίον ἀπὸ τῆς 8ης ἐσπερινῆς ὥρας μέχρι τῆς 8 πρωϊνῆς 29ης τοῦ αὐτοῦ μηνός· σύμπτῃς ἡ κοινωνία ἐταράχθη ἐπὶ τῷ ἀκούσματι ὡς γνωρίζουσα τὴν διαγωγὴν τοῦ Φανοῦ. Ποῖος νόμος ἐπιβάλλει τὴν κράτησιν; ἢ ἡ μήνις τοῦ κ. κ. ἐκ Λευκάδος ἐπιθεωρητοῦ Σιαματέλλου γίγνεται νόμος, ἢ ὑπάρχει νόμος, ὃνπερ ἀγνωστὸν ἀπαίτοῦμεν νὰ μάθωμεν, ὅπως μὴ ἀδίκως μεμφώμεθα τὰς ἐξουσίας καὶ Ἀρχάς. Λοιπὸν ζητοῦμεν τὸν νόμον, κύριε Τσουκαλᾶ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ.

Εὐχαριστοῦμεν τὴν ἀγαπητὴν συνάδελφον «Κερκλληνίαν» ἀναδημοσιεύσασαν τὸ περὶ ἐλευθεροτυπίας ἄρθρον τοῦ συντάκτου ἡμῶν κ. Καββαδία, ὡς ἐπίσης καὶ διὰ τὴν εὐγενῆ καλοσύνην τὴν ὅποιαν ἔσχε νὰ πληροφρήσῃ μερικὸς περὶ τοῦ χαρακτῆρος τοῦ διευθυντοῦ τῆς ἡμετέρας ἐφημερίδος κ. Μελισσάκη.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΣΤΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ

Ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον μέλλει νὰ συνέλθῃ ὁ Ἑργατικὸς κόσμος τῆς πρωτευούσης ἐντὸς τοῦ θέρους εἰς συνέδριον, εἰς τὸ ὁποῖον θὰ λάβουν μέρος καὶ ὅλοι οἱ ἐργατικοὶ σύνδεσμοι τῶν ἐπαρχιῶν πρὸς ὑπόδειξιν ἐργατικῶν ὑποψηφίων κατὰ τὰς προσεχεῖς βουλευτικὰς ἐκλογάς. Εἶναι εὐτύχημα ὅτι ἐπὶ τέλους κατενόησε καὶ ὁ ταλαίπωρος ἐργατικὸς λαός, ὅτι ἂν αὐτὸς ἀμέσως δὲν φροντίσῃ περὶ τῆς τύχης του, ἂν δὲν λάβῃ τὸ μαστίγιον, πρὸς ἐκδίωξιν τῶν διαφόρων ἐγκληματικῶν ἀρχόντων του, ἂν τέλος δὲν παύσῃ νὰ φερακίζηται μὲ θωπείας καὶ ὑποσχέσεις τῶν **δῆθεν** ἀντιπροσώπων του, δὲν ὑπάρχει ἐλπίς νὰ σωθῇ. Εἶται εὐτύχημα, διότι ἀνέτηρξεν ἐκ τῆς νάρκης εἰς τὴν ὁποίαν εἶχον βυθίσει αὐτόν, οἱ ἐπιθυμοῦντες ἵνα μηδέποτε ὁ ἐργατικὸς λαὸς κατανοήσῃ τὴν δύναμιν αὐτοῦ, μηδέποτε ἐξασκήσῃ τὰ δικαιώματά αὐτοῦ, ἐγερθεὶς πλέον ὑπερήφανος καὶ πολὺ ἀπειλητικός.

Ὁ βεβηλωθεὶς ναὸς τῶν δικαιωμάτων καὶ ἐλευθεριῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἡ βουλὴ τῶν Ἑλλήνων, θέλει βεβαίως πρώτην ἤδη φορὰν, φιλοξενήσει φιλελεύθερον ἐργατικὸν κόμμα, μετὰ τὰς προσεχεῖς βουλευτικὰς ἐκλογάς· θέλει βαρεῖα ἀκουσθῇ ἡ φωνὴ τοῦ ἐλέγχου, καὶ τῆς ὑποστηρίξεως τῶν συμφερόντων τοῦ λαοῦ, πελιδνοὶ δὲ καὶ τρομασμένοι θὰ ἐξαφανισθῶσιν οἱ θρασυδαίμονες τοῦ Κοινοβουλίου ποντικοί.

Ἐλπίζομεν ὅτι καὶ ὁ ἐργατικὸς τῆς Κεφαλληνίας λαός, ὁ μικρὸς ὑπὲρ πάντα ἄλλον δοκιμάζων τὴν παροῦσαν κατάστασιν, ἐλπίζομεν ὅτι ὁ ῥιζοσπαστικὸς Κεφαλληνιακὸς λαός, ὁ ὁποῖος ἐσυνείδησε νὰ ἐκδικῆται καὶ τιμωρῇ τοὺς ἐγκληματικῶς κυβερνῶντας τὰ συμφέροντα αὐτοῦ, θέλει πρωτοστατήσῃ ἐν τῷ «Συνεδρίῳ» ἀφοῦ πρῶτον συνασπισθῇ εἰς **Παγκεφαλληνακὸν ἐργατικὸν Σύνδεσμον**. Γ. Κ.

Διὰ τελευταίαν φορὰν.

Λοιπὸν τὸ ἐλαττήριον τῆς ἐπιγραφῆς **1908** τοῦ Δημοτικοῦ Πτωχοκομείου μένει ἀνίτημα καὶ ὡς τὸ λύση ἔκαστος κατὰ τὴν πεζὴν φαντασίαν. Καὶ τῶν φρονίμων ὀλίγα.

Πρὸς τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Ἀργοστολίου.

Τὴν 8 τρέχοντος ἔλθεν καὶ ἡ τριετής ὑπηρεσία τοῦ κ. Παναγῆ Δελλαπόρτα φαρμακοποιῦ, ὡς μέλους ἐκ τῆς τῆς

ζέως τῶν ἐμπορευομένων, τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου Κεφαλληνίας.

Ὁ κ. Δελλαπόρτας εὐπόληπτον μέλος τῆς κοινότητος μας, ἄνθρωπος ἐμπειρὸς καὶ ἀνεπηρέαστος χροακτῆρος, κατέλειπε τὰς ἀρίστους τῶν ἐντυπώσεων, διακριθεὶς ἐν τῇ ἐξασκήσει τῶν καθηκόντων του, ὡς συνάμα καὶ ἀκούραστος ὑποστηρικτὴς τῶν ἀδικουμένων προσώπων, τῆς δικαιοσύνης τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου.

Ἐλπίζομεν ὅτι τὸ δημοτικὸν συμβούλιον Ἀργοστολίου, θέλει συμπεριλάβῃ μετὰ τῶν τριῶν ἐκλεγχομένων προσώπων, διὰ τὴν κενωθεῖσαν θέσιν τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου, καὶ τὸν κ. Παναγῆ Δελλαπόρταν, περιποιῶν οὕτω τιμὴν πρὸς ἑαυτόν.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ.

Τὴν πρωίαν τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς κατὰ τὸν ἑορτασμόν τῆς πρώτης Μαΐου ἐν τῷ ἐξοχικῷ ναῷ τῆς Παναγίας τῶν Μηριατῶν μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς ὥραιας καὶ ἀρμονικῆς λειτουργίας ὑπὸ καλλιφώνων φαλτῶν ὁ διευθυντὴς τῆς ἡμετέρας ἐφημερίδος ἀνέπτυξεν εἰς τὸν ἀπειροπληθῆ λαόν, τὴν σημασίαν τῆς πρώτης Μαΐου, ἀναπτύξας δι' ἐξόχως ὥραιων καὶ πειστικῶν ἐπιχειρημάτων τὴν σπουδαιότητα τοῦ Σοσιαλισμοῦ, καταχειροκροτηθεὶς ὑπὸ τῶν παρισταμένων ἰδίᾳ δὲ ὑπὸ τοῦ ὥραιου φύλλου.

— Ἀνεχώρησεν διὰ Πάτρης τὴν πρωίαν τῆς παρελθούσης Δευτέρας διὰ τοῦ κομποῦ ἀτμοπλοίου «Ραφίνια» τῆς ἐταιρίας Μαραμπούλου Βεντουράτου ὁ κ. Ν. Μάζιχράκης, χάριν διαφόρων ἐργασιῶν τοῦ φύλλου.

— Εὐχαρίστως ἀγγέλλομεν τὴν ὅσον οὐπω ἀφίξιν τοῦ ἀγκυρητοῦ **Τύφου**, χάριν εἰς τὴν καθαρότητα τῶν ἀποπνέων τοῦ ὁρολογίου Καμπάνης.

— Ἐπίσης εὐχαριστίας ἀπονέμει τῷ κ. Δημάρχῳ Κοσμετάτῳ ἡ **εὐαίσθητος καὶ λεπτὴ νόσος «Φθίσις»**, διὰ τὴν ἀμεριμνησίαν ὡς πρὸς τὴν συσώρευσιν διαφόρων φθισικῶν ἀντικειμένων καὶ ἀγγείων, — τὰ ὅποια περὶ λαμβάνουσι πολλοὶ ἀπλοῖχοι χωρικοὶ ὅτε ἀγνωστὰς τί συμβαίνει, — εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς κεντροικωτέρας ἡδοῦ τῆς **Εὐχαιρωτέρας** πόλεως τῆς Ἑλλάδος ἦτοι τοῦ Ἀργοστολίου παρὰ τὸ κολουρι τοῦ Βελισμακάκη.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ «ΑΝΤΥΠΑ».

«Ριζοσπάστην» Ἀθῆνας εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. — «Ἐφημερίδα τῶν Ἑλλήνων» Ἀθῆνας, διὰ τὴν ἐν τῷ ἐγκρίτῳ ἡμῶν φύλλῳ σύστασιν τοῦ «Ἀντύπα» εὐχαριστοῦμεν ἀπείρως εὐγνωμονοῦντες. — Σπύρ. Φραγκόπουλον Ἀθῆνας, τὸ ἀποσταλὲν διὰ τὴν βιβλιοθήκην Κεφαλληνίας ὑμέτερον σύγγραμμα ἀνεγράφη μετὰ τῶν δωρεῶν ἐν αὐτῇ. — Γεράσιμον Καγκιλάρον, Σουεζ, Ἀντίτιμον συνδρομῆς ὑμῶν ἐλάβομεν καὶ εὐχαριστοῦμεν· πλὴν δι' ὑμᾶς ὥριστη δωρεὰν ἢ ἀποστολὴν τοῦ φύλλου. Ἀλλ' ἀφοῦ τέλος ἔχετε τὴν εὐχαρίστησιν νὰ μᾶς συνδράμητε, ἀνεγράφομεν τὸ ἀποσταλὲν πρὸς τὸν ὑμῶν ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν τοῦ φύλλου.

**ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ**